

fieriet, at det vil være rimeligt at benytte en Del af Bevillingerne til Skibsbygning i de påfølgende Aar til en upantsret Korvet, men der er aldeles ikke sagt Noget om, hvor stort et Beløb der skal bevilges i de forskjellige Aar. En Korvet som den paatænkte er det ikke Meningen at bygge paa mindre end hveded tre Aar, og Beløbet vil altsaa være at fordele, om end ikke ligeligt, paa de tre eller, naar de sidste Udbetalinger til Maskinerne medregnes, paa de fire følgende Aar. Der er altsaa i Virkeligheden slet ikke lagt noget Haand med Hensyn til Størrelsen af Bevillingerne. — Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 37, som angaar Forlangendet om at faae et Beløb af 50,000 Kr. direkte bevilget til Omdannelsen af „Dannebrog“ itedetfor Bemyndigelsen til at benytte en lignende Sum af det Beløb, der kan indkomme ved Salget af dette Skibs Maskiner, skal jeg bemærke, at jeg i Virkeligheden nærmest har stillet dette Forslag af Hensyn til Statskassens Løb; thi jeg antager, at Marineministeriet vil kunne hjælpe sig uden det. Jeg har blot fundet, at det vilde være urimeligt, fordi Løberne gjøre det vanskeligt overhovedet at faae et saadant Materiale solgt, at lade et næsten ikke brugt og i sin Konstruktion temmelig nyt Maskineri hugge i Stykker og sælge som gammelt Jern, naar der dog er en Mulighed for, at man, ved at bevare det i nogen Tid og afvente bedre Tider, vil kunne opnaa en betydelig større Sum derved, som i saa Tilfælde ligesom vilde gaa ind i Statskassen. Bevilges denne Sum ikke, saa bliver Maskineriet hugget i Stykker og solgt som gammelt Jern, og i saa Tilfælde vil man naturligvis langtraa opnaa en Salgspris, der svarer til dets virkelige Værdi. Imidlertid antager jeg, som sagt, at Marineministeriet derved omtrent vil faae den Sum, der er nødvendig til Ombygningen af Dannebrog tiltrøds for de nuværende særdeles lave Jernpriser, og jeg gjentager derved, at det ikke er saa meget for Ministeriets som for Statskassens Skyld, at dette Forslag er stillet. Det ærede Medlem spurgte, hvorfor Ministeriet ikke vidste alt dette ifjor. Jeg skal hertil bemærke, at Bevillingen ifjor gav Bemyndigelse til at anvende 70,000 Kr. af den Sum, der vilde indkomme ved Salg af Skibets Maskiner og Reising. Reisingen er solgt for omtrent 20,000 Kr., og hvis det var lykkedes at faae Maskineriet solgt som Helhed, vilde der ogsaa være indkommet et langt større Beløb end de resterende 50,000 Kr. saa at Ministeren da havde kunnet disponere over de fornødne 70,000 Kr., medens det Øvrige vilde indgaa i Statskassen. Der har imidlertid tidligere været meget større Chancer for at kunne sælge fordelagtig, end der for Tiden er, men at Forholdene skulde blive saa slette, kunde man dog ikke forudsæ. Jeg gjentager imidlertid, at det er væsentlig i Statskassens Interesse, at mit Forslag om delvis at faae Bevillingen i en

anden Form er stillet. Jeg need forøvrigt ikke ret, om det er et Flertal eller et Mindretal, der fraraader dette Forslag; thi det synes, at en Del af det Flertal, der ansøres som værende imod det, ikke er utilbøieligt til at gaa ind paa det, og jeg vil i hvert Fald varmt anbefale at stemme imod Vædringsforslaget Nr. 37, da det efter min Mening i Virkeligheden er ubenigtsmæssigt ligeoverfor Statskassen.

Krigsministeren (Rauffmann): Af de Vædringsforslag, der vedrøre Krigsministeriet, skal jeg kun nærmere omtale de under Nr. 34 og 35 anførte. Disse Vædringsforslag ere ogsaa fortrinnsvis blevne omtalte af de ærede Ordførere. Det første angaar Regtelsen og det sidste Redigtelsen af den Sum, der er bespart paa Bevillingen til det nye Feltstyts. Den ærede Ordfører for det Mindretal, der helt vil fryge Summen, bemærkede, at denne Post i Grunden slet ikke hørte hjemme paa Tillægsbevillingen, fordi det var en bespart Sum. Imidlertid tror jeg dog med temmelig Sikkerhed at kunne sige, at det ikke er første Gang, en saadan bespart Sum findes opført paa Tillægsbevillingen, og at den der aldrig før har vakt selv den ringeste Forargelse. De andre Ordførere have heller ikke havt Nogetsomhelst at indvende derimod, og det, der yderligere taler for, at den ikke sættes ind paa Finantsloven, men findes her paa Tillægsbevillingsloven, er for det første, at det, man ønsker at anstafte for de 66,880 Kr., staar i den næste Forbindelse med Bevillingen til det nye Feltstyts, og for det Andet, at det vilde være ønskeligt, om man snarest kunde anstafte de Reserveresager, man ønsker at erholde. Altsaa begge Grunde tale for, at Summen er forlangt paa Tillægsbevillingen. Et Mindretal har ønsket at nedsætte den hele Sum 66,880 Kr. med 31,150 Kr. Jeg maa naturligvis foretrække at beholde hele Summen til Raadighed, fordi det, som sagt, vil være meget ønskeligt at erholde det, der derfor skulde anstafes. Der er allerede af en anden æret Ordfører bemærket, at 4 Stykker Reserveresagener var et overordenlig ringe Antal til 16 Batterier, og at de 4 Reserverebatterier ikke kunde betragtes som en Reserve for Liniebatterierne idet de i Tilfælde af Krig vilde blive udrustede ligesaa vel som disse, og man da altsaa ialt kun vilde have ca. 3 pCt. Reserverestyts, hvilket er meget for lidt. En anden mindre Sum, som ligeledes foreslaas negtet af Mindretallet, er 5,000 Kr. til Følg og Eger ligesom endvidere nogle imaa Summen til Reserveresager til Laboratoriet. Uagtet jeg erkjender, at der for den mindre Sum 35,730 Kr. vil kunne erholdes det Vigtigste af, hvad der ønskes, er det dog en Selvsølge, at hele Summen vilde være meget kjærkommen og jeg maatte derfor sluttelig endnu meget anbefale at faae den hele Sum til Disposition. De andre Vædringsforslag skal jeg ikke